

5.4.1 Visā sociālās labklājības procesā, pat AAL ietvaros, patiešām svarīgs faktors ir aprūpētājs. Tādejādi paradigmas maiņa jāparedz ne tikai organizācijas līmenī, bet arī aprūpētāja līmenī, lai nodrošinātu, ka persona, kurai ir tiešais kontakts ar personu, kurai vajadzīgs AAL, ir ne tikai kompetenta šādās tehnoloģijās, bet patiešām ticēs šādu tehnoloģiju izmantošanai, lai arī turpmāk iedvesmotu personas uzticību šādiem instrumentiem kā labākas dzīves kvalitātes līdzekļiem.

5.4.2 EESK arī uzskata, ka veselības sistēmu vajadzētu rūpīgi pārskatīt, lai nodrošinātu ne vien organizatorisko gatavību AAL ieviešanai, bet arī veselības un sociālās aprūpes organizāciju spēju aprūpēt lielāku cilvēku skaitu mājas apstākļos.

5.4.3 Turklāt līdz ar AAL pieņemšanu, ir vēl jo svarīgāk uzlabot sadarbību un koordināciju starp veselības un sociālajām

organizācijām. Lai uzlabotu šādu sadarbību, arī šajā ziņā par instrumentu var kalpot tehnoloģijas, tomēr svarīgāks ir vajadzības uzstādījums un vēlēšanās sadarboties.

5.5 Paredzēts, ka AAL sistēmas būs kompleksas, tāpēc vienam no galvenajiem mērķiem šajā programmā jābūt sadarbībai. Inovācijai un tehnoloģijām jābūt plaša mēroga, pielāgotām, integrētām un proaktīvām.

5.6 EESK uzskata, ka Komisijai vajadzētu arī nodrošināt integrētu pieeju attiecībā uz AAL un tādām politikām kā mūžizglītība. Faktiski apmācībai minēto politiku ietvaros vajadzētu būt vērstai arī uz AAL programmas ieinteresētajām pusēm, jo apmācība ir šādas tehnoloģijas sekmīgas izmantošanas neatņemama sastāvdaļa.

Briselē, 2008. gada 29. maijā

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas
priekšsēdētājs
Dimitris DIMITRIADIS

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Atzinums par tematu “Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā Maksātspēja II”

COM(2007) 361 galīgā redakcija — 2007/0143 (COD)

(2008/C 224/03)

Padome 2007. gada 31. oktobrī saskaņā ar Eiropas Kopienas Dibināšanas līguma 47. panta 2. punktu un 251. pantu nolēma konsultēties ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju par tematu

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā — Maksātspēja II” (*).

Par Komitejas dokumenta sagatavošanu atbildīgā Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa specializētā nodaļa savu atzinumu pieņēma 2008. gada 6. maijā. Ziņotājs — *Robyns de Schneidauer* kgs.

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 445. plenārajā sesijā, kas notika 2008. gada 28. un 29. maijā (29. maija sedē), ar 67 balsīm par un 1 atturoties, pieņēma šo atzinumu.

1. Ieteikumi

1.1. EESK atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir sistemātiski pārskatījusi daudzas sarežģītas direktīvas un tās apvienojusi vienā precīzā dokumentā, vienlaikus ņemot vērā noteikumus, kas regulē pārstrādātās daļas. ES tiesiskajā regulējumā nevajadzētu pievērst uzmanību vienīgi tādai uzraudzības politikai, kas pievēršas kapitāla nozīmei apdrošināšanas pakalpojumu (kuri no Eiropas uzņēmumu un iedzīvotāju viedokļa ir svarīgi arī daudz-

ējādā citādā ziņā) nodrošināšanā. Tādēļ EESK vēlas savlaicīgi izteikt viedokli par jaunajām tendencēm patērētāju un (pār) apdrošināšanas sabiedrību attiecībās, it īpaši, ņemot vērā Komisijas nesenās iniciatīvas attiecībā uz finanšu pakalpojumiem privātpersonām un vidējiem un mazajiem uzņēmumiem.

(*) Pēc pārstrādāšanas — COM(2008) 119 galīgā redakcija. Šajā atzinumā punktu numerācija atbilst ierosinātās direktīvas jaunākajai versijai.

EESK aicina Komisiju turpināt saskaņot apdrošinājuma ņēmēju un apdrošināšanas sabiedrību attiecību tiesiskos aspektus, ko

pašreiz analizē Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāta vadītās iniciatīvas "Vienotas atskaites sistēma" (*common framework of reference*) ietvaros.

1.2. EESK īpaši atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto direktīvu "Maksāspēja II", kā arī pozitīvi vērtē pirms direktīvas izstrādes notikušās plašās konsultācijas. Komisijas pieeja atbilst tās noteiktajiem labāka tiesiskā regulējuma principiem. Konsultējoties par šādām reformām, tomēr ir pienācīgi jāņem vērā arī darba ņēmēju un patērētāju viedoklis, kurus neapšaubāmi interesē konsultāciju rezultāti. EESK aicina Komisiju izveidot attiecīgu forumu, kas līdzinātos FINUSE forumam un kur varētu norisināties šādas konsultācijas.

1.3. EESK atzinīgi vērtē ekonomisku pieeju, kā pamatā ir risku apzināšana, lai novērtētu prasības attiecībā uz apdrošināšanas sabiedrību maksāspējas kapitālu, kā arī "kopējās ekonomiskās bilances pieeju", kuras pamatā ir aktīvu un pasīvu visaptverošs ekonomisks novērtējums, lai izvērtētu finanšu stāvokli. Šādas pieejas mērķis ir precīzi apzināt patiesos riskus un uzņēmumos īstenojamos risku mazinošos pasākumus. Minētā pieeja ir ekonomiskā ziņā korekta, un tā ļauj izvairīties arī no tiesību aktu atšķirīgas interpretācijas un vienlaikus ļauj nodrošināt atbilstošu aizsardzības līmeni visiem apdrošinājuma ņēmējiem Eiropā neatkarīgi no uzņēmuma tiesiskā statusa, lieluma vai atrašanās vietas.

1.4. EESK īpaši atzinīgi vērtē trīs pīlāru pieejas ieviešanu sistemātiskas uzraudzības īstenošanai; minētā pieeja izstrādāta atbilstoši banku nozarē piemērojamajiem kapitāla pietiekamības noteikumiem "Bāzele II", vienlaikus ņemot vērā apdrošināšanas jomas īpatnības. Komiteja vēlas uzsvērt, ka no apdrošināšanas sabiedrību kvalitatīvas uzraudzības viedokļa svarīgi jauni pasākumi ir uzraudzības kontroles procesa ieviešana un kvalitatīvu prasību noteikšana (II pīlārs), tādu principu ieviešana, kas regulē uzraudzības vajadzībām nepieciešamās informācijas sniegšanu un informācijas publiskošanu (III pīlārs), kā arī uz risku vērstu kapitāla prasību noteikšana.

1.5. EESK atzinīgi vērtē tādas maksāspējas sistēmas ieviešanu, kuras pamatā ir divas kapitāla prasības, proti, maksāspējas kapitāla prasība (SCR) un minimālā kapitāla prasība (MCR), kam ir atšķirīgi mērķi. SCR atspoguļo kapitāla apjomu, kas uzņēmumam būtu jānodrošina normālas darbības apstākļos, savukārt, ja uzņēmuma kapitāla apjoms samazinās zem MCR līmeņa, jāuzsāk maksimālie uzraudzības pasākumi. Komiteja atzinīgi vērtē II līmeņa regulu, lai precizētu SCR vienkāršota aprēķina kritērijus (108. pants), kā arī apstākļus, kādos izvirzāma prasība nodrošināt maksāspējas papildu kapitālu.

1.6. EESK uzskata, ka MCR un SCR aprēķiniem ir jābūt cieši saistītiem un tādējādi to pamatā jābūt uz risku vērstai pieejai, lai attiecīgi varētu īstenot pakāpeniskus uzraudzības pasākumus,

tādējādi nodrošinot, lai attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības, kā arī uzraudzības iestādes rīcībā būtu pietiekami ilgs laika posms piemērotu pasākumu īstenošanai un situācijas stabilizēšanai pēc SCR prasību pārkāpšanas.

1.7. EESK atzinīgi vērtē ierosinātajā direktīvā iekļauto proporcionalitātes principu, kas visām apdrošināšanas sabiedrībām ļautu piemērot Regulu "Maksāspēja II". Komiteja atzinīgi vērtētu II līmeņa regulu, lai precizētu vispārējo proporcionalitātes principu (28. panta 3. punkts) un tādējādi precīzāk pielāgotu prasības un, nepieciešamības gadījumā, korektīvus pasākumus; tas tomēr nenozīmē, ka nav jāņem vērā iepriekš izstrādātie tiesību akti. EESK iesaka minēto principu efektīvi un konsekventi piemērot visā Eiropā, nodrošinot efektīvas sistēmas administratīva vai, nepieciešamības gadījumā, tiesas procesa uzsākšanai, lai garantētu minētā principa piemērošanu.

1.8. EESK īpaši ierosina Komisijai saglabāt apdrošināšanas tirgus daudzveidību, ņemot vērā mazo un vidējo apdrošināšanas sabiedrību, kā arī kopējo apdrošināšanas sabiedrību un kooperatīvo apdrošināšanas biedrību nozīmi. ņemot vērā, ka tās darbojas tirgus nišās, Komiteja uzskata, ka ļoti svarīgi ir pieļaut zināmas atkāpes no standarta pieejas, piemēram, dodot iespēju izmantot pašu datus, kas ir daudz piemērotāki. Nopietni jāanalizē un jāapsver kopējo apdrošināšanas sabiedrību iespējas aicināt savus locekļus iesaistīties to maksāspējas statusa uzlabošanā, kā tas jau notiek praksē.

1.9. EESK atzīst apdrošināšanas grupu uzraudzības nozīmi; lai arī to skaits ir salīdzinoši neliels, tām ir liela nozīme ES apdrošināšanas tirgū. Komiteja uzskata, ka grupu uzraudzības ieviešana ir nozīmīgs solis, kas ļaus visām par grupu uzraudzību atbildīgajām iestādēm, kā arī citām iesaistītajām uzraudzības iestādēm uzlabot izpratni par visas grupas riska profilu. Ieteicams pēc iespējas saskaņot uzraudzības iestāžu darbību un nodrošināt iespējami labāku pārredzamību, kā arī skaidru kompetenču sadali starp minētajām iestādēm.

1.10. EESK atzinīgi vērtē tāda neobligāta režīma ieviešanu, kas grupām dod iespēju veicināt kapitāla pārvaldību grupas līmenī, uzlabojot kapitāla mobilitāti grupā un nodrošinot praktisku un pārredzamu sistēmu, lai tās varētu izmantot ar diversifikācijas efektu noteikšanu grupu līmenī saistītās priekšrocības, neietekmējot kapitāla prasības meitasuzņēmumiem. Būs jāapsver jautājums par meitasuzņēmumu patieso kapitāla apjomu, jo daļu no tā nosegs, izmantojot nevis skaidru naudu vai līdzvērtīgus citus līdzekļus, bet gan grupas deklarācijas. Komiteja atzīmē, ka grupu līmenī diversifikācijas efektus var noteikt tikai tad, ja SCR aprēķinā diversifkācijas metodes, un ar priekšlikumu jādod iespēja diversifikācijas efektus grupu līmenī noteikt arī bez grupas atbalsta.

1.11. EESK iesaka novērtēt ierosinātā neobligātā režīma ietekmi uz konkurenci vietējā līmenī, patērētāju aizsardzības līmeni parastās un krīzes situācijās (tam nevajadzētu būt zemākam kā bankrota gadījumā), kā arī precizēt juridiskus un praktiskus jautājumus, tostarp drošību, veicot līdzekļu pārrobežu pārvedumus starp dažādiem vienas grupas uzņēmumiem, proti, valsts līmenī noteiktos iespējamajos juridiskos ierobežojumos kapitāla pārvedumiem (grupas atbalsts) uz meitasuzņēmumu, kas atrodas citā dalībvalstī.

1.12. EESK izsaka cerību, ka II līmeņa iestādes ņems vērā kvantitatīvā ietekmes novērtējuma (QIS4), kas tika izstrādāts šā atzinuma pieņemšanas laikā, ceturta posma rezultātus.

1.13. EESK uzskata, ka direktīva jāpiemēro saskaņoti, izvairoties no papildu prasībām, kas nav paredzētas ES tiesību aktos (*goldplating*), vai atšķirīgām politikām, kuras izriet no iespēju dažādības; šāda attīstība kavētu vienotas un sistematiskas politikas īstenošanu visā vienotajā tirgū.

1.14. EESK aicina Komisiju nodrošināt uzraudzības pasākumu prognozējamību, lai apdrošināšanas sabiedrībām garantētu riska un maksātspējas politikas attīstībai vajadzīgo drošības līmeni.

1.15. Lai īstenotu direktīvu "Maksātspēja II", EESK atzīst riska mazināšanas pasākumu nozīmi, piemēram, uzticamas informācijas apmaiņa starp apdrošināšanas sabiedrībām un apdrošināšanas fondiem. Tie atvieglo piekļuvi pie tirgus jauniem un maziem uzņēmumiem un tiem ļauj uzlabot veikspēju, kā arī samazināt riska robežu attiecībā uz apdrošināšanas iemaksām. Komiteja tādēļ aicina Komisiju apsvērt šo sakarību, pārskatot Grupu atbrīvojuma regulu apdrošināšanas jomā.

1.16. EESK atzinīgi vērtē Komisijas un iesaistīto Lamafalīsi (*Lamfalussy*) komiteju vadošo lomu, ko tās uzņēmas šajā reformu procesā, veicinot paraugprakses piemērošanu un izpratnes veidošanas pasākumus visā Eiropas tirgū. Ierosinātā direktīva ir patiens salīdzinājuma pamats, izstrādājot daudzus citus tiesību aktus un attīstot citas finanšu pakalpojumu jomas. Konsultējoties par šādām reformām, tomēr ir lielā mērā jāņem vērā arī darba ņēmēju un patērētāju viedoklis, ko neapšaubāmi interesē konsultāciju rezultāti. EESK aicina Komisiju izveidot attiecīgu forumu, kas līdzinātos *FINUSE* forumam un kur varētu norisināties šādas konsultācijas.

1.17. EESK aicina Komisiju uzlabot citiem līdzīgu finanšu pakalpojumu sniedzējiem paredzētos maksātspējas noteikumus, tos pielāgojot "Maksātspēja II" direktīvai saskaņā ar "līdzvērtīgi riski, līdzvērtīgi noteikumi" principu un neskatoties uz šo pakalpojumu sniedzēju darbības specifiku. Ņemot vērā finanšu tirgu neprognozējamību, patērētājiem vai šo pakalpojumu izmantotājiem jānodrošina tāda pati uzlabota aizsardzība pret uzņēmumu maksātnespēju. Attiecībā uz maksātspējas kapitāla prasībām ir būtiski nodrošināt vienlīdzīgus nosacījumus arī tādēļ, lai finanšu tirgū veicinātu godīgu konkurenci.

1.18. Direktīvas "Maksātspēja II" principi jāņem vērā, ieviešot jaunus maksātspējas standartus, piemēram, pārskatot PKUI (*IORP*)⁽¹⁾ direktīvu 2008. gadā, it īpaši attiecībā uz privāto pensiju fondu, kas darbojas Eiropas Savienībā, pienākumiem.

2. Ievads

2.1. Ar pašreizējo direktīvas priekšlikumu par jaunu maksātspējas sistēmu "Maksātspēja II", kas paredzēta privātajām apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrībām, tiek ieviests pārskatīts režīms, lai nodrošinātu apdrošinājuma ņēmēju un saņēmēju labāku aizsardzību, padziļinātu ES vienotā apdrošināšanas tirgus integrāciju un uzlabotu ES apdrošināšanas nozares kopumā, kā arī atsevišķu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību konkurētspēju starptautiskā mērogā. Vienlaikus jāatzīmē, ka priekšlikumā ir apkopotas dažādos laika posmos izstrādātās direktīvas apdrošināšanas jomā, tās iekļaujot vienā pārstrādātā direktīvā. Minētais režīms attiecas gan uz apdrošināšanas, gan pārapsedrošināšanas sabiedrībām.

2.2. Detalizēti un pastāvīgi konsultējoties ar visām iesaistītajām pusēm, Komisija un Lamfalīsi komitejas, kuru sastāvā ietilpst likumdevēji un uzraudzības iestādes, uzņēmas vadošo lomu, lai izstrādātu vadošās pieejas globālā vidē, it īpaši finanšu pakalpojumu jomā. Tādēļ "Maksātspēja II" ir viena no pārdomātākajām pasaules sistēmām, kas regulē apdrošināšanas sabiedrību maksātspēju, un līdz ar to Eiropas tiesību sistēma kļūst daudz progresīvāka nekā citas tiesību sistēmas. Konsultējoties par šādām reformām, tomēr ir lielā mērā jāņem vērā arī darba ņēmēju un patērētāju viedoklis, ko neapšaubāmi interesē konsultāciju rezultāti. EESK aicina Komisiju izveidot attiecīgu forumu, kas līdzinātos *FINUSE* forumam un kur varētu norisināties šādas konsultācijas.

3. Vispārīga informācija

3.1. Ierosinātā maksātspējas režīma mērķis ir uzlabot Eiropas apdrošināšanas tirgus finansiālo stabilitāti un rentabilitāti. Šādā veidā varētu uzlabot gan ES apdrošināšanas nozares kopējo konkurētspēju, gan arī atsevišķu apdrošināšanas un pārapsedrošināšanas sabiedrību konkurētspēju, kā arī patērētāju drošību. Uzticams apdrošināšanas tirgus būtiski ietekmē Eiropas Savienības sociālo un ekonomisko attīstību.

3.2. Apdrošināšana, pirmkārt un galvenokārt, ir individuāls un kolektīvs aizsardzības instruments. Apdrošināšanas pakalpojumus izmanto privātās māsaimniecības, MVU, lielie uzņēmumi, apvienības un valsts iestādes. Apdrošināšanas sabiedrības uzņemas saistības gan attiecībā uz apdrošinājuma ņēmējiem, gan arī trešām pusēm un apdrošināšanas sabiedrību faktiskajiem klientiem. EESK īpaši apzinās apdrošināšanas nozares ietekmi uz Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi. Apdrošināšanas sabiedrības darbojas ne tikai tirgus nišā, kuras specifika ir apdrošināšana nāves gadījumā, bet tām ir liela nozīme arī krājnoguldījumu nodrošināšanā. Apdrošināšanas sabiedrības piedalās sociālās nodrošināšanas shēmā — piemēram, pensiju sistēmas (Ziemeļu valstis), ar negadījumiem darba vietā saistīto kompensāciju sistēmas (BE, FI, PT) un valsts veselības aizsardzības sistēmu (IE, NL) — pārvaldībā, un šajā procesā bieži tiek iesaistīti darba

(¹) Papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas.

ņēmēju pārstāvji. Apdrošināšanas sabiedrības nodrošina darbinieku pabalstus, kuru nozīme strauji palielinās no darbaņēmēju, kas ir svarīga interešu grupa, viedokļa. Minētās sabiedrības, dažkārt iedibinot (pār)apdrošināšanas sabiedrību un valdības partnerības, nodrošina aizsardzību pret jauniem riskiem, piemēram, dabas katastrofām, terorismu, kā arī lauksaimniecības riskiem.

3.3. Apdrošināšanas tirgus ne tikai ievērojami sekmē ekonomiku kopumā, veicinot iniciatīvu un savstarpējo uzticēšanos, bet ir arī nozīmīgs ekonomikas faktors, jo šajā nozarē Eiropā ir nodarbināti gandrīz miljons darbaņēmēju⁽²⁾. Komisija uzskata, ka apdrošināšanas sabiedrībām un uzraudzības iestādēm ierosinātās direktīvas īstenošanai būs nepieciešami papildu ieguldījumi 2 līdz 3 miljardu *euro* apmērā. Paredzams, ka šo ieguldījumu ļoti liela daļa tiks investēta cilvēkkapitālā, lai vietējā līmenī radītu ilgstošas darba vietas augsti kvalificētiem darbiniekiem (piemēram, riska pārvaldītāji, aktuāri, IKT eksperti un atbilstības novērtēšanas speciālisti). EESK uzskata, ka, veicot šādus ieguldījumus, ieguvējas būs visas interešu grupas, tostarp patērētāji un apdrošināšanas pakalpojumu saņēmēji.

3.4. Papildus apdrošināšanas nozarē tieši nodarbinātajiem darbaņēmējiem vēl viens miljons darbaņēmēju tiek nodarbināti, apdrošināšanas pakalpojumus piedāvājot ar aģentu un mākleru, kā arī ar viņu darbinieku starpniecību.

Ņemot vērā, ka apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrību investīcijas pārsniedz 6,5 miljardus *euro*⁽³⁾, tās ir nozīmīgi institucionālie investori. Tie ir atbildīgi par individuālo iemaksu pārvēršanu finanšu aktīvos proporcionāli attiecīgajiem riskiem, kā arī par apdrošinājumaņēmēju un saņēmēju drošību vidējā termiņā un ilgtermiņā.

3.5. Mājsaimniecības, MVU, lieli uzņēmumi, apvienības un publiskās iestādes veic iemaksas vairāk nekā 5 % apmērā no IKP dzīvības apdrošināšanai⁽⁴⁾ un mazāk nekā 3 % apmērā cita veida apdrošināšanai. Pat stabilos tirgos apdrošināšanas nozares izaugsme vairumā gadījumu pārsniedz ekonomikas izaugsmi kopumā. Apdrošināšanas sabiedrību investīciju apjoms pārsniedz 50 % no IKP⁽⁵⁾ (puse no tiem fiksēto ienākumu fondi un aizdevumi⁽⁶⁾), savukārt minēto sabiedrību kopējo mainīgo investīciju apjoms līdzinās ceturtdaļai no Eiropas vērtspapīru tirgus kapitālizācijas vērtības⁽⁷⁾.

3.6. Neskatoties uz to, ka pēdējā laikā ir apvienojušās daudzas apdrošināšanas sabiedrības, Eiropā vēl joprojām ir apmēram 5 000 šāda veida sabiedrību⁽⁸⁾. Lielām finanšu grupām var būt dažādi meitasuzņēmumi dažādās valstīs. Ņemot vērā apdrošināšanas grupu struktūru, tās var aptvert dažādus darbības veidus apdrošināšanas nozarē (pārpadrošināšana, dzīvības un nedzīvības apdrošināšana, apdrošināšanas starpniecība), vai arī tās var izvērst darbību finanšu pakalpojumu jomā

⁽²⁾ Avots: Eiropas Apdrošināšanas komiteja (*Comité Européen des Assurances*), Eiropas apdrošināšana skaitļos (*European Insurance in Figures*), 2007. Šī informācija atspoguļo 2006. gada beigās pieejamos datus.

⁽³⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽⁴⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽⁵⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽⁶⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽⁷⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽⁸⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

(tostarp bankas — banku apdrošināšana — ķīlas). Turklāt grupas sastāvā var ietilpt ne tikai mātes un meitas uzņēmumi, bet arī kopuzņēmumi, kontrolāciju sabiedrības utt. Lielāko 20 grupu rīcībā ir apmēram puse no Eiropā veikto iemaksu ieņēmumiem⁽⁹⁾. Ievērojamu tirgus daļu ir pārņēmušas savstarpējās un kooperatīvās apdrošināšanas sabiedrības. Kooperatīvās sabiedrības bieži ir saistītas ar daudzām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un to rīcībā ir 30 % no kopējiem Eiropā veikto iemaksu ieņēmumiem⁽¹⁰⁾.

3.7. Pašreizējā finansiālā krīze, kas saistīta ar augstas riska pakāpes hipotekārajiem kredītiem ASV, liecina, ka nepieciešami pamatoti un pārdomāti maksātspējas standarti, kas apdrošināšanas sabiedrībām dod iespēju izpildīt saistības pat nelabvēlīgos apstākļos. Šo mērķi var sasniegt ar noteikumu, pārvaldības metožu un stresa testu palīdzību.

4. Likumdošanas pieeja

4.1. Komisija saskaņā ar programmu "Labāks tiesiskais regulējums" detalizēti un rūpīgi izstrādāja direktīvu "Maksātspēja II", vienlaikus ņemot vērā noteikumus, kas attiecas uz tās pārstrādātajām daļām. Pateicoties vairākkārtējiem kvalitatīviem un kvantitatīviem ietekmes novērtējumiem un konsultācijām, apdrošināšanas nozares un uzraudzības iestādēm bija iespēja vērst uzmanību uz daudzām problēmām, kas tika ņemtas vērā. Turklāt ir paredzēts veikt atkārtotu detalizētu izpēti un konsultācijas.

4.2. Komisijas priekšlikums ir tā dēvētā "Lamfalisi" direktīva, kuras pamatā ir finanšu pakalpojumu jomā piemērojamā Lamafalisi četru līmeņu struktūra. Direktīvas 1. līmeņa noteikumi nosaka principus, kas nodrošina pamatu 2. līmeņa pasākumu īstenošanai un sniedz norādījumus uzraudzības pasākumu konverģencei procesa 3. līmenī. Šis jaunās pieejas mērķis ir panākt jaunā režīma tūlītēju apstiprināšanu, lai atspoguļotu pārmaiņas tirgū, starptautiskās tendences grāmatvedības un (pār) apdrošināšanas regulējumā, tehnoloģiju attīstību, neseno pieredzi un jaunās metodoloģijas. Direktīvā iekļaujot detalizētus aprēķinus, negatīvi tiku ietekmēta šā inovatīvā likumdošanas procesa būtība. Šādi aprēķini būtu piemērotāki 2. un 3. līmenī.

4.3. Gan banku jomā piemērojamo kapitāla pietiekamības pamatnoteikumu "Bāzele II", gan jaunā apdrošināšanas režīma pamatā ir trīs pīlāri, vienlaikus atspoguļojot apdrošināšanas jomas īpatnības. I pīlārs (74.–142. pants) nosaka kvantitatīvas finanšu prasības, II pīlārs (27.–34., 36.–38., 40.–49., 181.–183. pants) attiecas uz uzraudzības kontroles procesu, savukārt III pīlārs (35., 50.–55. pants) regulē uzraudzības vajadzībām nepieciešamās informācijas sniegšanu un informācijas publiskošanu. Visi trīs pīlāri ir savstarpēji saistīti un papildinoši, lai sasniegtu sistēmas mērķus. Rūpīgi ir jāapsver jautājums par dažādos pīlāros iekļauto noteikumu savstarpējo saikni.

⁽⁹⁾ Skat. 2. zemspītras piezīmi.

⁽¹⁰⁾ Avots: AISAM

4.4. Pārskatot pašreizējo maksātspējas režīmu, tika pārstrādātas arī 13 (pār)apdrošināšanas direktīvas, tās apvienojot vienā vienkāršotā direktīvā, kurā ir iekļauti jaunie maksātspējas noteikumi. Lai ierosināto direktīvu uzlabotu, tajā ir iekļauti vairāki savstarpēji saistīti pakārtotas nozīmes grozījumi. Aktualitāti zaudējušie panti ir svītroti, un svītrotas ir arī aktualitāti zaudējušās pantu daļas.

5. Vispārēji aspekti.

5.1. Pēdējo 30 gadu laikā izstrādājot daudzas ES direktīvas, tika izveidots Eiropas (pār)apdrošināšanas tirgus, ko regulē kopīgi noteikumi, tostarp savstarpējas atzišanas un izcelsmes valsts kontroles principi. Tādējādi izveidojās tirgus, kas ir atvērts uzņēmējiem no valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, un direktīvas ES apdrošināšanas sabiedrības rosināja izvērst darbību tirgos ārpus ES, visvairāk Ziemeļamerikā, Āzijā un valstīs, ko var uzskatīt par nākamajām iespējamajām ES dalībvalstīm.

5.2. Maksātspējas jomā ierosinātā vadošā regulējuma mērķis ir nodrošināt apdrošinātāju finansiālo stabilitāti un spēju pretoties nelabvēlīgiem apstākļiem, lai viņi attiecībā uz apdrošinājumaņēmējiem varētu izpildīt līgumā noteiktās saistības un garantēt finanšu sistēmas stabilitāti. Vienlaikus tomēr ir jāatzīmē, ka šāda palielināta aizsardzība ir jāgarantē šo finanšu pakalpojumu visiem izmantotājiem. Apdrošināšanas regula neattiecas uz visiem tirgus dalībniekiem, tostarp darba devēju pensiju nodrošināšanas iestādēm vai krājsabiedrībām un investīciju iestādēm.

5.3. Saskaņoti maksātspējas noteikumi rada uzticību ne tikai patērētāju, bet arī uzraudzības iestāžu vidū. Šāda uzticība ir izšķirīgs faktors, lai Eiropas tirgu, kura pamatā ir savstarpējas atzišanas un izcelsmes valsts kontroles principi, realizētu praksē. Pašreizējie ES līmenī izstrādātie maksātspējas noteikumi (Maksātspēja I) ir novecojuši. Tajos netiek ņemti vērā specifiski riski, kam pakļautas apdrošināšanas sabiedrības, tādējādi sabiedrībām ar atšķirīgiem riska profiliem maksātspējas jomā nosakot vienādas prasības. Turklāt pašreizējos maksātspējas noteikumos galvenā uzmanība ir pievērsta finansiālo prasību izpildei, pamatojoties uz noteikumu ievērošanu nevis labu pārvaldību, un tajos nav pievērsta pienācīga uzmanība grupu uzraudzībai. Turklāt saskaņā ar pašreizējo ES tiesisko pamatu dalībvalstīm ir pārlietu lielas iespējas piemērot savus noteikumus, tādējādi nelabvēlīgi ietekmējot starpvalstu operāciju uzraudzības efektivitāti un līdzvērtīgus konkurences nosacījumus. Ņemot vērā iepriekš minēto, pašreizējais režīms vairs neatbilda aktuālajai situācijai, ko ietekmēja attīstības tendences apdrošināšanas nozarē, starptautiskā mērogā un starpnozaru līmenī. Direktīvas priekšlikumā noteikto jauno maksātspējas standartu pamatā ir pieeja, ko ir attīstījuši uzņēmumi, kas apzinās riskus, kā arī dažādu valstu uzraudzības iestādes.

5.4. Pretēji "Maksātspēja I" režīmam reformā galvenā uzmanība ir pievērsta nevis noteikumiem, kas neņem vērā uzņēmumu īpašus riska profilus, bet gan uzņēmuma riska pārvaldības patiesajai kvalitātei, kā arī principiem un mērķiem.

Turklāt tās mērķis ir saskaņot uzraudzības praksi Eiropas ekonomikas zonā.

5.5. Jaunās sistēmas galvenais mērķis ir uzraudzības iestādes un apdrošināšanas sabiedrības nodrošināt ar pārdomātiem maksātspējas instrumentiem, lai attiecīgi reaģētu ne tikai uz neparedzētiem gadījumiem attiecībā uz apdrošināšanas riskiem (piemēram, plūdi, vētras vai lielas autokatastrofas), bet arī uz tirgus risku, kredītrisku, kā arī operatīvajiem riskiem. Saskaņā ar jauno sistēmu apdrošināšanas un pārpadrošināšanas sabiedrību rīcībā jābūt kapitālam, kas ir proporcionāls to kopējam maksātspējas riskam, ņemot vērā ne tikai kvantitatīvus elementus, bet arī kvalitatīvus aspektus, kas ietekmē uzņēmuma riska profilu. Jāatzīmē, ka pašreizējie tiesību akti šādu prasību neparedz.

5.6. Jaunās sistēmas pamatā ir uz ekonomiskiem riskiem orientēta pieeja, kuras mērķis ir nodrošināt pienācīgu uzmanību patiesajiem riskiem un riska mazināšanas pasākumiem, tādējādi novēršot tiesību aktu iespējamu atšķirīgu interpretāciju, kas var negatīvi ietekmēt un mazināt apdrošinājumaņēmēju aizsardzību. Tas arī nozīmē, ka attiecībā uz kapitālu izvirzītās prasības ļaus optimāli iedalīt kapitālu un rosinās labāku iekšējo pārvaldību attiecībā uz riskiem.

5.7. Otrkārt, sistēmas "Maksātspēja II" noteikumos ir uzsvērts, ka apdrošināšanas sabiedrību vadības iestādes ir atbildīgas par stabilas riska pārvaldības nodrošināšanu, un minētās sistēmas mērķis ir apdrošināšanas nozarē veicināt labu praksi šajā jomā. Apdrošināšanas sabiedrībām galvenā uzmanība būs jāpievērš risku aktīvai apzināšanai, izvērtēšanai un pārvaldībai, kā arī jāņem vērā iespējamā turpmākā attīstība, piemēram, jauni uzņēmējdarbības plāni vai tādu katastrofu iespējamība, kas var ietekmēt viņu finansiālo stāvokli. Turklāt saskaņā ar ierosināto reformu minētajām sabiedrībām, izmantojot "Pašu riska un maksātspējas novērtējumu" (PRMN) un ņemot vērā visus riskus, būs jānovērtē savas kapitāla vajadzības. Savukārt saskaņā ar Uzraudzības pārbaudes procesu (UPP) uzraudzības iestāžu uzmanības centrā vairs nebūs tādi jautājumi kā noteikumu ievērošana un kapitāla uzraudzība, bet gan apdrošināšanas sabiedrību patiesā riska profila, riska pārvaldības un pārvaldības sistēmu novērtēšana, izmantojot, piemēram, agrās brīdināšanas mehānismus un stresa testus. Jaunie noteikumi veicina arī uzraudzības iestāžu sadarbību un konvergenci, piemēram, palielinot Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas (CEIOPS) nozīmi. Tas ir solis ceļā uz finanšu pakalpojumu sniedzēju saskaņotāku uzraudzību, un EESK to vērtē atzinīgi.

5.8. Trešais nozīmīgais aspekts ir centieni uzlabot apdrošināšanas grupu uzraudzību ar grupas uzraudzības iestāžu starpniecību izcelsmes zemē. Grupu uzraudzība nodrošinās pienācīgu uzmanību grupas mēroga riskiem un veicinās grupu efektīvāku sadarbību, vienlaikus visiem apdrošinājumaņēmējiem garantējot augstu aizsardzības līmeni. Grupas uzraudzības iestādei būs īpaši uzdevumi, ko tā veiks ciešā sadarbībā ar attiecīgo valstu uzraudzības iestādēm; turklāt tā būs atbildīga par lēmumu pieņemšanu noteiktos jautājumos. Vietējās uzraudzības iestādes tiek rosinātas aktīvi iesaistīties uzraudzības iestāžu kolēģijas darbā, jo tās ir tiesīgas piedalīties koplēmumu procedūrā kamēr izdodas pieņemt kopīgu lēmumu. Lai to panāktu, jāpiemēro cita pieeja, kas ļautu apzināt tendences ekonomikas jomā un šādu grupu potenciālu attiecībā uz riska dažādošanu.

5.9. Ceturtkārt, direktīva "Maksāspēja II" veicina labāku pārskatāmību un objektivitāti gan attiecībā uz uzņēmuma sniegto informāciju par tā finansiālo stāvokli un ar to saistītajiem riskiem, gan arī attiecībā uz uzraudzības kontroles procesu. Patlaban dalībvalstis vēl joprojām piemēro dažādus uzraudzības modeļus, tādējādi ir iespējama tiesību aktu atšķirīga interpretācija. Ņemot vērā Eiropas politiku šajā jomā un to apdrošināšanas sabiedrību, kas pašreiz cenšas piekļūt jauniem valsts mēroga tirgiem, vajadzības, ir svarīgi nodrošināt ne tikai uzraudzības pasākumu objektivitāti un pārskatāmību, bet arī to prognozējamību un labu dokumentāciju.

6. Detalizēta analīze

6.1. Finansiālās prasības (I pīlārs).

(74.–142. pants).

6.1.1. Lai apdrošināšanas sabiedrībām noteiktu kvantitatīvas prasības, jaunā režīma pamatā ir visaptveroša "kopējās ekonomiskās bilances pieeja", kas paredz, ka visus aktīvus⁽¹⁾ un pasīvus novērtē atbilstoši tirgus tendencēm un visus ar tiem saistītos kvantitatīvi nosakāmos riskus precīzi atspoguļo kapitāla prasībās. Aktīvu un pasīvu novērtēšana, ņemot vērā to tirgus vērtību, nodrošina objektīvu un saskaņotu novērtēšanu. Turklāt tādējādi tiek nodrošināta katras ar tiem saistītās izvēles iespējas pareiza vērtība. Realistiska uz nākotni orientēta novērtēšana ir visefektīvākā aizsardzība pret iespējamu neobjektīvu vērtējumu, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt visu iesaistīto pušu tiesības.

6.1.2. Sakarā ar novērtēšanu īpaša nozīme ir piešķirta tehnisko rezervju aprēķināšanai, proti, saistībām pret apdrošinājumaņēmējiem un citiem šo pakalpojumu saņēmējiem. Tirgus tendencēm atbilstoša tehnisko rezervju novērtējuma pamatā ir "visprecīzākās vērtības" aprēķins, kas atbilst naudas plūsmu iespējamajam vidējam apjomam, ņemot vērā naudas laika vērtību, tostarp riska rezerves summu. Ar šādas pieejas palīdzību jānodrošina tehnisko rezervju kopējās vērtības atbilstība summai, ko varētu pieprasīt trešā puse, lai pārņemtu apdrošināšanas portfeli un izpildītu attiecīgās saistības. Aprēķinot tehniskās rezerves, jāizmanto finanšu tirgos iegūtā informācija, kā arī plaši pieejami dati par apdrošināšanas riskiem, un aprēķini jāveic saskaņā ar šo informāciju.

6.1.3. Attiecībā uz kapitāla prasībām jāatzīmē, ka jaunajā maksāspējas sistēmā ir paredzētas divas kapitāla prasības, proti, maksāspējas kapitāla prasība (SCR) un minimālā kapitāla prasība (MCR), kam ir atšķirīgi mērķi un kuras ir attiecīgi aprēķināmas.

6.1.4. SCR nosaka kapitāla apjomu, kas apdrošinātājam jānodrošina normālos darbības apstākļos, pretējā gadījumā pastiprināti tiks piemēroti uzraudzības pasākumi. Tas ļauj pakāpeniski pastiprināt uzraudzību pirms kapitāla apjoms ir samazinājies līdz MCR, tādējādi apdrošinājumaņēmējiem un saņēmējiem pamatoti garantējot, ka apdrošinātājs savas saistības izpildīs paredzētajā termiņā. No tehniskā viedokļa SCR ir jānosaka un jāaprēķina tā, lai attiecīgais kapitāla apjoms uzņēmumam ļautu

segt nozīmīgus neparedzētus zaudējumus, ņemot vērā šādu zaudējumu iespējamību noteiktā laika posmā (0,5 % gadā).

6.1.5. Ja kapitāla apjoms samazinājies līdz MCR, uzraudzības iestādes nepieciešamības gadījumā veic maksimālos uzraudzības pasākumus. Aprēķinot MCR, jāparedz pietiekama amplitūda salīdzinājumā ar SCR, lai uzraudzības iestādēm nodrošinātu pietiekamas iespējas samērīgai pakāpeniskai uzraudzībai.

6.1.6. Praksē aprēķinot SCR, apdrošinātājs var izmantot vai nu standarta formulu vai arī savu iekšējo modeli, ko apstiprinājušas uzraudzības iestādes. Standarta formula attiecīgi atspoguļo riska mazināšanas tehnikas un diversifikācijas efektus, kā arī pieejamajā kapitālā neiekļauto bilances elementu spēju līdzsvarot zaudējumus. Ņemot vērā, ka ierosinātajā direktīvā paredzētā pieeja ir orientēta uz risku, standarta aprēķinu (daļēji vai pilnībā) var aizvietot ar iekšējo modeli, ja to atļāvusi uzraudzības iestāde un ja tas labāk atspoguļo uzņēmuma riska profilu. Tas ir svarīgs stimuls, lai uzņēmumos veicinātu risku rūpīgu apzināšanu un vadību, kā arī augsti kvalificētu darbinieku apmācību un nolīgšanu.

6.1.7. Turklāt labu iekšējo pārvaldību var veicināt, ieguldījumu politikā piemērojot piesardzības principu, kas ļautu mākslīgi neierobežot ieguldījumus, vienlaikus nosakot augstus kvalitātes standartus un precīzi aprēķinot visus materiālos riskus, lai noteiktu kapitāla nodrošinājuma apjomu.

6.1.8. Ņemot vērā prasību sarežģītību, ir svarīgi atzīmēt, ka pašreizējā priekšlikumā ir iekļauti noteikumi, kas nodrošina I pīlāra prasību samērīgu un pārraugāmu īstenošanu. Tas ir īpaši svarīgi no mazo un vidējo apdrošināšanas sabiedrību viedokļa. Proporcionalitātes princips attiecas nevis uz uzņēmumiem aktuālo risku apjomu, bet gan to veidu un sarežģītību. Ja mazo un vidējo uzņēmumu riska profils līdzinās citu uzņēmumu riska profilam, uz tiem attiecas salīdzināmie vispārējie uzraudzības principi, un to klientiem un pakalpojumu izmantotājiem tiek garantēts tāds pats aizsardzības līmenis.

6.2. Uzraudzības kontrole un kvalitātes prasības (II pīlārs).

(27.–34., 36.–38., 40.–49., 181.–183. pants).

6.2.1. Komisijas priekšlikumā "Maksāspēja II" ir noteiktas uzraudzības un uzraudzības kontroles procedūras un instrumenti, tostarp uzraudzības iestāžu pilnvaras, kā arī noteikumi, kas regulē valsts līmeņa uzraudzības iestāžu sadarbību un veicina uzraudzības konvergenci. Papildus tam II pīlāra noteikumos ir paredzētas kvalitātes prasības uzņēmumiem, proti, attiecībā uz to vadības sistēmu, tostarp iekšējās kontroles sistēmas efektivitāti, riska pārvaldības sistēmu, aktuāra funkcijām, iekšējo auditu, atbilstības funkciju un noteikumiem par ārpakalpojumiem.

6.2.2. Uzraudzības instrumentu mērķis apzināt uzņēmumus, kuru finanšu stāvoklis, organizatoriskā struktūra vai citas pazīmes var būt augstāka riska profila cēlonis un kam īpašos

⁽¹⁾ ES apdrošināšanas sabiedrību nozīmīgākie aktīvi ir obligācijas (37 %), akcijas (31 %) un aizdevumi (15 %). Avots: *Comité européen des assurances, European Insurance in figures, 2007.*

apstākļos var izvirzīt prasību nodrošināt lielāku maksātspējas kapitālu nekā SCR un/vai īstenot pasākumus, lai samazinātu attiecīgos riskus.

6.2.3. Iepriekšminētais proporcionālītes princips attiecas arī uz uzraudzības kontroli. Uzraudzības iestādēm ir jāizmanto savas pilnvaras, ņemot vērā risku, kam pakļauti noteikti uzņēmumi, apjomu, veidu un sarežģītības pakāpi, lai izvairītos no pārliekas uzraudzības; tas īpaši attiecas uz mazām un vidējām apdrošināšanas sabiedrībām, kas vienīgi nelielā mērā ir pakļautas riskam.

6.2.4. Priekšlikuma "Maksātspēja II" mērķis ir uzlabot kvalitatīvo novērtējumu, ko uzraudzības iestādes veic, lai noteiktu uzņēmuma riska profilu. Svarīgi ir nodrošināt, lai uzraudzības iestādes saskaņotu savus pasākumus un lēmumus dažādās valstīs, dažādos uzņēmumos, kā arī saskaņotu darbības laika grafiku. Atkārtoti ir jāatzīmē, ka ir svarīgi nodrošināt uzraudzības pasākumu pārskatāmību, objektivitāti un prognozējamību. Tas ir īpaši svarīgi gadījumos, kad uzņēmumi piemēro iekšējos modeļus.

6.3. *Uzraudzības vajadzībām sniedzamā informācija un informācijas publiskošana (III pīlārs).*

(35., 50.–55. pants).

6.3.1. Nodrošinot pārredzamību un uzņēmumiem publikojot informāciju par savu finansiālo situāciju un riskiem, var sekmēt tirgus disciplīnu. Turklāt apdrošināšanas sabiedrību pienākums ir uzraudzības iestādēm sniegt kvantitatīvu un kvalitatīvu informāciju, kas tām ir nepieciešama, lai veiktu efektīvu kontroli un sniegtu norādījumus.

6.3.2. Uzraudzības vajadzībām un publiskošanai paredzētās informācijas saskaņošana ir jaunā režīma svarīga sastāvdaļa, jo steidzami ir jānodrošina konverģence, lai visā Eiropā nodrošinātu informācijas vienotu formātu un saturu. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz starptautiskām grupām.

6.4. *Grupu uzraudzība.*

(210.–268. pants).

6.4.1. Pašreizējos ES tiesību aktos grupu uzraudzībai, salīdzinājumā ar atsevišķu uzņēmumu uzraudzību, ir vienīgi papildinoša nozīme. Atsevišķu uzņēmumu uzraudzības procesā netiek ņemts vērā, vai attiecīgā juridiskā persona ietilpst (piemēram, meitasuzņēmums) vai neietilpst kādas grupas sastāvā. Tādējādi grupas uzraudzību kā papildu procedūru veic pēc atsevišķu uzņēmumu uzraudzības, lai novērtētu tikai to, kā grupas locekļu attiecības ietekmē attiecīgo uzņēmumu. Šā iemesla dēļ ES pašreizējā maksātspējas režīmā nav ņemta vērā apdrošināšanas sabiedrību reālā saimnieciskā situācija un fakts, ka daudzos gadījumos

riska pārvaldības pasākumus īsteno nevis atsevišķu uzņēmumu, bet grupu līmenī. Priekšlikuma "Maksātspēja II" mērķis ir rast piemērotāku risinājumu grupu uzraudzības jomā, proti, izmainīt atsevišķu uzņēmumu un grupu uzraudzības procedūru, ņemot vērā virkni nosacījumus.

6.4.2. Katrai apdrošināšanas grupai paredzēts nozīmēt vienu uzraudzības iestādi, kas uzņemas galveno atbildību par visiem grupas uzraudzību saistītajiem galvenajiem jautājumiem (grupas maksātspēja, grupas iekšējie darījumi, riska koncentrācija, riska pārvaldība un iekšējā kontrole). Minētās iestādes un atsevišķu uzņēmumu uzraudzības iestāžu pienākums ir pastāvīgi apmainīties ar būtisku informāciju vai citu attiecīgo informāciju pēc pieprasījuma. Turklāt pirms nozīmīgu lēmumu pieņemšanas grupas uzraudzības iestādei un attiecīgajām atsevišķu uzņēmumu uzraudzības iestādēm ir savstarpēji jāapsprīžas, un attiecīgajām uzraudzības iestādēm ir jādara viss iespējamais, lai panāktu vienošanos. Tomēr gadījumos, kad jāapstiprina grupas iekšējais modelis, galīgo lēmumu pieņem grupas uzraudzības iestāde (kā tas notiek arī banku jomā). Šo noteikumu mērķis ir nodrošināt uzraudzības iestāžu izpratni par visas grupas riska profilu, tādējādi apdrošinājuma ņēmējiem, neskatoties uz to, kura grupas locekļa pakalpojumus viņi izmanto, nodrošinot paaugstinātu aizsardzības līmeni.

6.4.3. Ar priekšlikumu uzlabo gan grupu uzraudzības procesu, gan arī ievieš inovatīvu režīmu grupu atbalstam. Grupas, kas vēlas veicināt kapitāla pārvaldību grupas līmenī, var iesniegt pieprasījumu to uzraudzībai grupas atbalsta režīmā. Grupas, kas saņem šādu atļauju, noteiktos apstākļos daļu no meitasuzņēmuma SCR (nevis MCR) var nosegt, deklarējot grupas atbalstu (mātes uzņēmuma finansiālās, juridiskās saistības meitasuzņēmumu nepieciešamības gadījumā nodrošināt ar kapitālu). Lai grupas atbalsta režīms būtu efektīvs, priekšlikumā ir paredzētas tikai dažas papildu atkāpes no atsevišķu uzņēmumu uzraudzības noteikumiem. Ja piemēro grupas atbalsta režīmu, stresa apstākļos (viena uzņēmuma SCR nav pietiekams) ir paredzēta īpaša procedūra, proti, atsevišķu uzņēmumu uzraudzības iestāžu un grupas uzraudzības iestādes saskaņoti pasākumi.

6.4.4. Tā kā saskaņā ar grupu atbalsta režīmu meitasuzņēmumu SCR kapitāls var būt citu grupas dalībnieku rīcībā, minētais režīms apdrošināšanas sabiedrības nodrošina ar praktisku un pārskatāmu līdzekli, kas ļauj izmantot ar grupu diversifikācijas efektiem saistītās priekšrocības; turklāt uz atsevišķiem meitasuzņēmumiem attiecas tādas pašas kapitāla prasības, kas tiem būtu jāpilda arī tad, ja tie nebūtu grupas dalībnieki. Tādēļ jānodrošina atbilstoša uzraudzība, lai nodrošinātu iespēju nepieciešamības gadījumā nekavējoties pārvest kapitālu. Informāciju par grupas atbalsta deklarācijām un to izmantošanu publiko gan mātes uzņēmums, gan arī attiecīgais meitasuzņēmums.

Briselē, 2008. gada 29. maijā

Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas

priekšsēdētājs

Dimitris DIMITRIADIS